

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Theodulus C. 3. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

nationes, & si modò vis, vicem rependimus, nostrisq; tibi Doctores ecce submittimus. *Ex Brev. Cur. & Bav. S.*

Pretiosior mens ejus est, qua aurum despicit, quàm qua aurum requirit: majores planè sunt divitiæ, non habere aurum, sed aurum habentibus eminere. Qui enim propriis abundat bonis, sæculi thesauros non requirit. S. Maxim. de SS. Taurin.

S. THEODULUS C. 3. Decembris.

Ascenderat in id fastigium honorum THEODVLVS, ut aula illum Theodosiana Præfectum salutaret. Verùm his etiam altiora virtus ambiit. Etenim quòd aulæ technas & insidias probè perspectas haberet, ludos facere hanc vicissim voluit. Quare assem omnem (Philippeorum millia quinque supra quinquaginta) liberali sparsione in miseros abjecit, ipse columnam Edessæ ascendit, inde aulæ fastus, minas, pericula, omnia despecturus. Ita mundo & sese altior respuit jam cum homunculis prandere, cœpitque cum Calitibus solâ ambrosiâ, hoc est, Angelorû pane, deinceps vesci. Post annos sic traductos xxx. cupido subiit scire eccuinam ex DEI amicis vitæ meritis æquiparandus foret. Responsum è cælo, Cornelio Mimo æquandum. Ruborè expressit hoc THEODVLO. Adiit tamè virum, & hæc deniq; sibi fateri coëgit: mimicam artem à primis annis tractasse, nunc cum in mentem ultima illa nec ficta mundi scena venisset, serium se & frugi esse, nuperque adeò, ut pudori nescio cujus matronæ, unaque decoctoris ejusdem viri, qui à creditoribus in vinculis tenebatur, libertati consuleret, vestem & suppellectilem vendidisse, & corrogatum inde quadringen-

dringentorum aureorum assēm alienæ miseræ donasse. Laudavit tam bene clausam à Mīmo fabulam THEODVLVS, & lætus iterum conscendit columnam suam, paulò post ex hâc in vicinum cælum transcendit. *Ex Mensis.*

Initium omnis peccati & causa totius perditionis superbia: propterea quisquis es, qui salutem tuam operari studes, adversus hanc signum crucis super caput tuum habere memento, ut non eleveris in superbiam, ut non exaltetur cor tuum. S. Bern. serm. 2. de S. Andr.

S. GALGANUS C. 3. Decembris.

Voluptatibus primò GALGANVS militavit, tum Christo, D. Michaëlis ductu, qui tertio dormientem monuit, è veterno ut surgeret, & cum somno vitia excuteret. At ut porrò malè dormiret, mater & amici thalamū obtrudere laborabant virginis formâ & divitiis inclytæ. Ad hanc cum visum iret, equiti suo frenū equus iniecit, contraque omnia calcaria contumax pedem proferre medio in itinere negavit, disertè tandem cum asinâ Balaami locutus, quò minus progrediretur, ab Angelo se prohiberi. Contra tot stimulos calcitrare cum equus non posset, neq; homo jam voluit, sed damnatis nuptiis, eo ipso in monte (in quo & equi & miraculi vestigia hodieque visuntur) castra sua novus miles, hoc est, cellam posuit, primumque trophæum de se, crucem inquam ex ense suo inibi defixit. Pugnatum deinde sæpius, & sæpius orcus fugatus. Illud plenum periculis prælium fuit, cum proditum à venatore (ei vestes suas GALGANVS & equum dederat) inopinantē mater & sponsa oppresserunt. Constitit tamen sibi, & tunc etiâ victor matrē Deo se dedere, sponsam